

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA HUDEBNÍ VÝCHOVY

HUDEBNÍ ŽIVOT V JEMNICI V MINULOSTI A SOUČASNOSTI

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Autor: Vendula Kaluzsná

Hlavní obor: učitelství pro základní uměleckou školu

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Martin Horyna, Ph.D.

České Budějovice 2012

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě pedagogickou fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 18. dubna 2012

Vendula Kaluzsná

Anotace

Moje bakalářská práce je rozdělena do pěti kapitol. V první kapitole jsem se věnovala historii a kultuře města Jemnice. Zde jsem poznamenala nejdůležitější památky města a jeho vznik. Druhá kapitola je zaměřena také na historii, ale už historii hudební. V této kapitole jsou historické záznamy o hudebním životě ve městě Jemnici a významné osobnosti, které zde působily (například Jan Nepomuk Škroup a Alois Anderle). Základní uměleckou školu jsem se snažila popsat v kapitole třetí. Můžeme zde najít její vznik a učitele, kteří zde působili a působí. Také je zde seznámení s činnostmi ZUŠ a jejím fungování. Poslední dvě kapitoly jsem věnovala sboru ženskému komornímu při Základní škole v Jemnici a sboru chrámovému při kostele svatého Stanislava v Jemnici. U sborů jsem se snažila zachytit jejich vznik, fungování a činnosti a koncerty.

Abstract

The Bachelor thesis is divided into five chapters. The first chapter concerns with the history and culture of the city Jemnice; the city's most significant sights of historical interest together with the establishment of the city are noticed in this chapter. Similarly, the second chapter is focused on the history, however, from the musical perspective. In the second chapter, there are historical accounts of the music life in the city of Jemnice and remarkable personalities who belonged to the city (e.g. Jan Nepomuk Škroup and Alois Anderle). The third chapter deals with the description of the local music school. The chapter concerns with the establishment of the music school and teachers who either worked there or currently work there. The last issue of the third chapter consists of the activities and commission of the music school. The last two chapters are devoted to the women's chamber choir functioning at the basic school in Jemnice and the church choir functioning at the church of St Stanislav in Jemnice. I tried to delineate the establishment, commission as well as activities and concerts of the two choirs.

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat PhDr. Martinu Horynovi, Ph.D. za odborné vedení mé práce. Dále děkuji kolektivu učitelek jemnické Základní umělecké školy za poskytnutí materiálů a informací pro moji práci. Také děkuji jmenovitě Haně Ukašíkové, Martě Trachtové, Bedřichovi Bulínovi, Marii Křivánkové a Stanislavovi Vychytilovi za doplňující informace k mé práci.

Obsah

Úvod	1
1. Jemnice	2
1.1. Vznik královského města Jemnice	2
1.2. Kulturní památky	3
1.3. Historická slavnost Barchan	4
2. Hudební historie	7
3. Základní umělecká škola	11
3.1. Vznik Základní umělecké školy	11
3.2. Umístění Základní umělecké školy v Jemnici	12
3.3. Činnost Základní umělecké školy, koncerty	14
3.4. Moje osobní zkušenost se Základní uměleckou školou	18
3.5. Úspěchy žáků Základní umělecké školy	19
3.6. Dotazník pro žáky Základní umělecké školy	20
4. Komorní ženský sbor	22
5. Chrámový sbor	25
Závěr	31
Bibliografie	32
Přílohy	33

Citát:

Hudba je univerzální řeč lidstva.

Henry Wadsworth Longfellow

Úvod

Toto téma jsem si vybrala z toho důvodu, že jsem v Jemnici vyrůstala. Navštěvovala jsem zde základní školu, a také jsem zde navštěvovala základní uměleckou školu. Ve své práci bych se tedy chtěla zaměřit na hudební život v Jemnici a přiblížit tak veřejnosti hlavní hudební tělesa působící v Jemnici. Na začátku bych chtěla krátce přiblížit čtenářům této práce město Jemnici. Na to bych navázala hudební historií tohoto města a dále se pokusím zachytit vznik, vývoj a fungování Základní umělecké školy, která má velký vliv na hudební život jemnických dětí. Krátkým dotazníkem bych chtěla zjistit, jak se žákům v Základní umělecké škole líbí a jejich názory na ZUŠ. Mé další studium jsem zaměřila na komorní ženský sbor v Jemnici a chrámový sbor v Jemnici. U těchto sborů se budu snažit zjistit co nejvíce informací o jejich vzniku, zaměření, působení a celkovém chodu těchto těles.

„Jsem si vědoma toho, že jsem ve své bakalářské práci dané téma vzhledem k jeho obsahu nemohla vyčerpat. Předpokládám, že v budoucnosti se k danému tématu vrátím.“

1. Jemnice

1.1. Vznik královského města Jemnice

V roce 1227 bylo na pokyn Přemysla Otakara I. Zahájeno opevňování města Jemnice Petrem, správcem kraje borovského. Název města je spojen s místními horníky, kterým se v té době říkalo „jamníci“. „Jamníci byli kovkopové, podobně jako „rudníci“ či „doloplazi“. Jemnice byla osadou „jamníků“ vybírajících rudy z jam. Těžba stříbra a zlata, případně olova a dalších kovů je v bezprostředním i širším okolí města doložena od středověku.¹

Podle pověsti je ale název odvozen od kamenné panny, vyobrazené na jedné z historických vstupních bran města Jemnice. Jedná se o kamennou plastiku panny Jemny, která zachránila město před zlými nepřátelskými vojsky. Před mnoha lety, kdy země trpěla nájezdy nepřátelských vojsk, byly stavěny hrady s hradbami pro ochranu obyvatel. Jeden z hradů byl i v Jemnici. Když Jemnici oblehla nepřátelská vojska, byla to pro obyvatele Jemnice těžká doba. Obyvatelům každým dnem ubývalo zásob jídla a situace vypadala opravdu zle. Ve městě však bydlela dívka Jemna. A ta vlastnila beránka, kterého měla velmi ráda. Obyvatelé ji žádali, aby beránka zabila. Panna Jemna však měla beránka velice ráda, a proto ho obyvatelům pro obživu nedala. Situace ovšem byla natolik tíživá, že panna Jemna vyvedla beránka z města, tam se s ním rozloučila a přehodila ho přes městské hradby. Pro obyvatele Jemnice to bylo tehdy naprosto nepochopitelné. Celé město hladoví a ona klidně hodí obživu nepřátelům. Avšak když nepřátelé viděli beránka, velice je to zarazilo a zároveň i odradilo od obléhání. Mysleli si, že město bude brzy kapitulovat kvůli hladovění, a tak usoudili, že situace ve městě je nejspíš ještě dobrá, když si mohou dovolit vyhodit přes hradby tolik potravy. Proto nepřátelské vojsko obléhání ukončilo, a panna Jemna svým činem zachránila město Jemnici od obléhání. Odtud tedy pochází podle pověsti název města Jemnice.²

---

¹ Tříška, J. a kol.: Dějiny města Jemnice, Jemnice 2010, str. 9

² Nováček, V: Kamenná panna, město Jemnice 2000

Důvodem založení opevněného města mohla být nejistá situace na moravsko-rakouském pomezí. Opevnění bohužel nebylo dokončeno z finančních důvodů. Na počátku 14. století však byla Jemnice ohrazena, jak je psáno ve velkém privilegiu krále Jana Lucemburského z roku 1327. Město mělo dvě vstupní brány-Horní (Velká) brána, Dolní brána a několik menších branek. Po levé straně od vchodu do města stál královský hrad. V dnešní době zámek. Již zmíněným velkým privilegiem král Jan Lucemburský dne 4. února 1327 potvrdil a rozšířil městská práva, která byla základem městských svobod, na které se město vždy odvolávalo.³

1.2. Kulturní památky

Jemnice je v současnosti město, které má kolem 4000 tisíc obyvatel. Jemnici najdete v kraji Vysočina, jihozápadně od okresního města Třebíč. Mezi nejvýznamnější kulturní památky města se řadí zámek, který leží v centru. Zámek byl ve třináctém století stavěn jako hrad, ale postupem času byl přestavěn na zámek. Středem města je historické náměstí, kde stojí kostel svatého Stanislava, který byl založen v půlce 14. Století. Zde probíhají přes týden pravidelné bohoslužby. Jádro města je opevněno historickými hradbami, jak už jsem zmiňovala výše. Dalším poutním místem je kostel svatého Jakuba, který stojí v nejstarší části Jemnice-Podolí. Tento kostel je postaven na místě původního knížecího dvorce. Dnes je vedle něj hřbitov a kostel je užíván k rozloučení se zesnulými. Třetí a poslední kostel stojí v ulici U Víta. Jak je patrné z názvu ulice, tento kostel je věnován právě svatému Vítu. Kostel je využíván spíše jako koncertní síň, nebo při svátečních událostech. Každoročně se zde pořádá bohoslužba k výročí svatého Víta- Svatovítská pouť, která probíhá současně se slavností Barchan. Jak bylo dříve i v jiných městech, tak i v Jemnici se nacházelo židovské ghetto, původně uzavřené třemi brankami. Vzpomínkou na toto ghetto je dnes židovský hřbitov, který je ve správě města Jemnice. Město se pyšní třemi krásnými parky, které již mají také svoji historii a údajně se pojí s Eliškou Přemyslovnou, která je zde nechala založit. První a hlavní je zámecký park, druhý park je zvaný obůrka a třetí park v současné době patří pacientům psychiatrické léčebny v Jemnici.⁴

---

³ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010

⁴ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010

Město je slavné pro svoji výrobu čajů. V roce 1958 zde byl založen závod na balení čajů. Dodnes je spojován název čajů JEMČA s tímto městem. Na náměstí Jemnice je pro návštěvníky připravena v městském muzeu expozice čajů. Je zde také vystaven původní stroj, na kterém byly čaje ručně baleny a fotografie prvních zaměstnanců. Město Jemnice má také svoji historickou slavnost. Je to historická slavnost Barchan, která je celá prostoupena hudbou.⁵

1.3. Historická slavnost Barchan

Za doby krále Jana Lucemburského vznikla podle pramenů jemnická lidová slavnost zvaná Barchan. Pověst praví, že v roce 1312 král Jan Lucemburský táhnul do boje proti Uhrům a svoji manželku královnu Elišku Přemyslovnu svěřil do péče jemnických. Svoji ženu velice miloval a zprávy o tažení jí posílal prostřednictvím posílů. Dodnes se každoročně v červnu koná slavnost spojená s během čtyř běžců. K této slavnosti patří také svatovítská pouť v neděli po svátku svatého Víta (15.6.), (viz výše). Tato pouť je dnes nedílnou součástí slavnosti Barchan. Traduje se, že Barchan patří mezi nejstarší slavnosti v Čechách a na Moravě. Průběh oslav se měnil podle vkusu měšťanů, ale jádro celé slavnosti se však nikdy nezměnilo. Pevným jádrem této slavnosti je právě běh čtyř posílů, kteří nesou zprávy královně Elišce Přemyslovně od Jana Lucemburského. Královna Eliška prvního běžce odmění barchetovým náprsníkem (odtud název historické slavnosti), druhého šátkem, třetího punčochami, a pro čtvrtého královně Elišce zbyla cena nejnižší (útěchy) věnec. Dodnes je předmětem sporů, jestli je slavnost Barchan postavena na skutečné události nebo ne. Není tedy třeba pátrat, zda se to mohlo udát roku 1312 při vojenské výpravě proti Fridrichu z Lidnavy a nebo roku 1315 při boji krále Jana Lucemburského proti Matouši Čáku Trenčanskému. Jisté je však to, že vláda Jana Lucemburského a jeho syna Karla IV., byla pro Jemnici „zlatou dobou“. Výsadní postavení města tak připomíná závod čtyř běžců. Samotný závod běžců začínal na hranici města startovací čarou, kam běžci přistupovali pravou nohou v lehkém oděvu. Některý z radních napočítal do tří a mladíci běželi směrem do města. Na vítěze už čekali bubnující diváci, hlahol trub, stříleči z hmoždířů a hudebníci. Na radnici pak běžci dostali ceny a byli zapsáni do zvláštní knihy, k tomu určené. Koncem 19.

---

⁵ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010

století se do poutní slavnosti začlenil historický průvod s divadelní scénou a kostýmy z doby Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny.

V dnešní době se historická slavnost Barchan připravuje už několik měsíců dopředu. Město vyhlásí výběr účastníků do průvodu, kam chodí jak dospělí, tak i děti. Vybraní dobrovolníci se schází na městské sokolovně a od konce dubna nebo začátkem května pravidelně zkouší historický kostýmovaný průvod a nacvičují historickou scénu. V týdnu před slavností do města přijíždějí kolotoče a jiné atrakce. Zaměstnanci Jemnice celé město pečlivě uklízejí a po městě se vyvěšují prapory. Vstup do města se změní na historickou vstupní bránu a tu střeží zbrojnoši. V dnešní době je to pouze kulisa. Obyvatelé jsou zaměstnáni přípravami a úklidem. Samotná slavnost je zahájena v pátek v 18.00 hodin historickým průvodem a vyvěšením barchanického praporu z radnice. Před radnicí každoročně vystupuje skupinka hudebníků, kteří zde zahrají několik skladeb. V posledních letech to byla většinou skupina zvaná Dačická devítka pod vedením pana M. Kubka. Následně jsou nato slavnostně otevřeny mázhauzy městskými konšely. Pátek zakončují dvě večerní zábavy pro veřejnost.

Nový den je zahájen slavnostním budíčkem s trubači a bubeníci, kteří otevírají městské brány. V 9.00 hodin se otevírá historické tržiště s doprovodným programem. O hodinu později přichází jedna z nejdůležitějších částí celé slavnosti a to je běh čtyř poslů, kteří vyběhají od sokolovny k městské bráně, kde je vítá královna Eliška Přemyslovna, která je odměňuje a před radnicí probíhá krátká historická scéna. V odpoledních hodinách se město zaplní občany a návštěvníky, kteří čekají na příjezd Jana Lucemburského do bran města a vítají ho před radnicí. Poté se svojí manželkou Eliškou projíždějí městem na koních se svým doprovodem. Průvod tvoří asi sto lidí, kteří jsou převlečeni do historických kostýmů. V něm se tak setkáme nejen s královskou dvojicí na koních, ale i s dvorními dámami v krásných šatech, pážaty, samozřejmě nesmí ani chybět námi velmi známí poslové, městští konšelé, hodnostáři a úředníci. Dále sokolníci, bubenice, které po celou dobu průvodu bubnují na své historické bubny pověšené na rameni a do jejich bubnování nám na trumpety hrají trubači. V konci průvodu jsou taženi podvodníci, čarodějnice a jiní provinilci v poutech, aby nám symbolizovali těžkou dobu středověku, a k tomu patří také skupinka žoldnéřů a místních muzikantů spolu s chrličí ohňů v úplném závěru průvodu. S královskou dvojicí se loučíme na městské sokolovně, kde se odehrává další historická scéna. Dále se v odpoledních hodinách začíná program na

nádvoří jemnického zámku, kde jsou postaveny stánky s dobovými řemesly a obleky stylizovanými do doby krále Jana Lucemburského, tedy do středověku. Ve večerních hodinách městem prochází opět historický kostýmovaný průvod, ale s menší změnou. V průvodu už nejde ani Eliška Přemyslovna ani král Lucemburský, ale je to průvod měšťanů, bubeníků, trubačů, ale hlavně žoldnérů a chrličů ohňů, kteří procházejí městem směrem k zámku, kde na diváky čeká jejich vystoupení. Tím je večerní ohňová show, na kterou každoročně navazuje krásný večerní ohňostroj.

Neděle je spojena více s náboženskou stránkou slavnosti a to je každoroční svatovítská mše v kostele svatého Víta. Občané se vždy v hojném počtu sejdou na bohoslužbě, a protože je kostelík nevelký, vždy jsou vidět už z dálky zástupy lidí před kostelem. Po nedělní mši jdou všichni domů chystat hostinu hostům. Neděli většinou místní využívají k pozvání svých blízkých a známých, a proto v každé rodině najdeme nějaké to dobré pohoštění. Ani v neděli nám nechybí zábavný program. Tím je jako vždy vystoupení buď nějakého známějšího zpěváka, skupiny, nebo třeba jak tomu bylo v roce 2010 vystoupení Jindřichohradeckého Big-Bandu Miloše Hummela.

2. Hudební historie Jemnice

O hudební historii města Jemnice toho v pramenech nenajdeme mnoho. Avšak nějaké drobné zmínky jsou k nalezení, z čehož můžeme usuzovat, že v Jemnici byla hudba určitě provozována. Od 15. století přibývalo počtu městských škol, které byly nezávislé na církevních školách. V druhé polovině 15. Století jedna z těchto škol byla i v Jemnici. Už tehdy byla ve školách věnována pozornost také zpěvu.⁶ Jedna z dalších zmínek se váže k 16. století., kdy v Jemnici působilo literátské bratrstvo při kostele svatého Stanislava.⁷ Jednou z hlavních myšlenek literátského bratrstva bylo udržování chrámového sboru. V Jemnici v tomto období působil pěvecký sbor, pro který byla zřejmě vyhrazena jedna z kostelních tribun.⁸ V kostele svatého Stanislava byl také pro potřeby bohoslužeb zaměstnáván jeden varhaník. Jednou z významných osobností byl ve druhé polovině 18. Století Vít Dvořák, který do Jemnice přišel v roce 1747. Zastával funkci varhaníka ve farním kostele a v roce 1752 se stal rektorem školy v Jemnici. Známy byl jako schopný pedagog a hudebník, který se také podílel na chrámové hudbě při kostele svatého Stanislava.⁹

V 19. století Václav Denemarský vydal instrukce pro místní školu. Chtěl aby se děti vzdělávaly nejen ve hře na hudební nástroje, ale také aby se věnovali studiu hudební teorie. Bohužel neměl dostatečnou oporu ostatních, takže jeho požadavky nebyly naplněny.¹⁰ Po smrti Václava Denemarského v roce 1826 nastoupil na jeho místo správce školy a učitele Johann Anderle. Byl to velmi nadaný hudebník, který se hudbě věnoval i veřejně.¹¹

Jeho syn Alois Vincenc Anderle byl skvělý hudebník a úspěšný zpěvák. Narodil se 24. srpna 1821 v Budišově (v okrese Třebíč). Můžeme ho také najít pod jeho uměleckým jménem Alois Ander. Jeho prvním hudebním učitelem byl jeho otec Johann Anderle, další hudební vzdělání získal od Jana Nepomuka Škroupa, který

---

⁶ Dějiny hudby na Moravě, Jiří Sehnal, Jiří Vysloužil, Brno, str. 16

⁷ **Literátská bratrstva** (též **literácká bratrstva**, **literáti** nebo **literáci**, j. č. **literát** nebo **literák**) byla (mužská, katolická i nekatolická) sdružení kostelních zpěváků (choralistů), měšťanů a řemeslníků, která vznikala v Českých zemích kolem poloviny 15. století, největšího rozmachu dosáhla v 15. a 16. století. (Wikipedie)

⁸ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010, str. 138

⁹ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010, str. 194

¹⁰ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010, str. 203

¹¹ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010, str. 203

v Jemnici nějaký čas pobýval. Následně studoval hudbu ve Vídni u Alexandra Arlta. Po neúspěšném pokusu stát se sborovým zpěvákem v divadle U Korutanské brány se ho ujali režisér dvorní opery Wild a kapelník G. Barth, kteří se mu věnovali v další pěvecké dráze. Poté úspěšně vystupoval ve Vídni (Arnold ve Vilému Tellovi, Edgar v Lucii z Lammermooru,..) Byl oblíbencem R. Wagnera. Měl vztah k české domovině, vystupoval ve Stavovském divadle v Praze, na slovanských besedách ve Vídni, ...byl hostem měst Berlín, Hamburk, Drážďany.. Navštívil také jiné zahraniční státy (Švédsko). Byl jmenován čestným členem pražské konzervatoře a stockholmské akademie. Od roku 1853 byl nervově nemocen. Pod velkým psychickým napětím 11. prosince 1864 zemřel.¹²

Další významnou osobností byl Jan Nepomuk Škroup, který se narodil 15. září 1811 v Osicích u Pardubic. Byl to český skladatel a dirigent. Jeho otec byl kantor Dominik Škroup a bratr všem známý František Škroup. Jan Nepomuk Škroup byl významný skladatel, dirigent, vokalista, učitel a sbormistr. Jeho pobyt v Jemnici je doložen od roku 1833 do roku 1836. V tomto krátkém časovém období měl však nemalý vliv na rozvoj hudebního života v tomto městě. Ve službách hraběnky Trauttmansdorffové se podílel na pořádání zámeckých hudebních zábav, ale působil i při zdejším jemnickém kůru. I on byl hudebním učitelem Aloise Anderleho.

Po krátkém pobytu v Jemnici Jan Nepomuk Škroup odešel do Prahy, kde působil ve Stavovském divadle, v Žofínské akademii, na kůru křižovníků, u svatého Víta a v arcibiskupském semináři.¹³

Jeho dílo zasáhlo do tvorby chrámové a orchestrální. Např.: 10 mší, Requiem, radostné zpěvy, Švédové v Praze, K jemnickému pobytu Sborník vlastivědných prací O politickém okrese moravskobudějovickém.¹⁴

Tito dva autoři spadají do období vlády hraběnky Marie Terezie Trauttmansdorffové, která pobývala na místním zámku. Jsou známy zmínky o salonním provozování hudby právě na zámku v Jemnici. Kromě hudebníků a služebnictva se na hudebních projekcích podílela i sama hraběnka Marie Terezie Trauttmansdorffová se svými dcerami, které byly zpěvačky.¹⁵

„ Již v roce 1862 byl v Jemnici založen pěvecký spolek „Jamnitzer Männergesangverein“, jehož stanovy byly německo-české. V jeho řadách spatřujeme

---

¹² Československý hudební slovník 1965, Praha, str. 29

¹³ Československý hudební slovník 1965, Praha, str.702

¹⁴ Československý hudební slovník 1965, Praha, str. 702,703

¹⁵ Sehnal, J., Vysloužil, J.: Dějiny hudby na Moravě, Brno, str. 130

učitele, úředníky a další měšťany obojí národnosti, kteří jeho prostřednictvím organizovali společenský a kulturní život ve městě. Postupně v něm převládla němčina, neboť sbormistr a současně ředitel místní školy Matěj Živný češtině nepřál. Čeští učitelé proto ze spolku vystoupili.“ (Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010, str. 238)

Na protest proti německému spolku vznikla v 80. letech Československá beseda, která byla z velké části tvořena mladými učiteli, kteří nesouhlasili s německy vedeným Pěveckým spolkem. Tato beseda uspořádala v roce 1881 koncert, kdy výtěžek z koncertu šel ve prospěch vyhořelého Národního divadla v Praze. Prvním předsedou besedy byl pan František Marek, dále to byli pan Jakub Kačenka a Karel Eisner. Členové besedy byli organizátory hudebního života v Jemnici. Pořádali divadelní představení, besedy, koncerty, plesy, akademie atd. Beseda také zorganizovala zájezd do Prahy na představení Prodané nevěsty od Bedřicha Smetany. Československá beseda tak byla hlavním propagátorem hudby ve městě.¹⁶

Ze statistiky z roku 1911 víme, že v Jemnici byl zaměstnán jeden výrobce klavírů.¹⁷

Po 1. světové válce se v Jemnici začaly objevovat hráčské kapely. Jednou z těchto kapel byla Jemnická dechovka. Tato kapela se účastnila různých akcí, např. lampionových průvodů, oslav 1. máje atd. Prvními dirigenty byli pan Kreuter a pan Bačák. Po příchodu nových členů se tato kapela účastnila akcí jako jsou pouti, masopusty, pohřby, ale i zahraniční účast. V této kapele se vystřídalo mnoho hráčů např. pan Svojsík, Krutiš, Štolhof, Endl, Anděl, Vychytil, Kadrnožka, Doležal, Kříž, Tříletý, Stehlík a další.¹⁸ V 50. letech vznikla další kapela. S názvem Rytmus. Kapela hrála na karnevalech, plesích, zábavách, vyhrávkách atd. Noty pro tuto kapelu psal pan Milan Krutiš, který byl zároveň kapelníkem této kapely, hráčem na harmoniku, varhany, saxofon a basbaryton. Trumpety obstarávali: V. Pavlík, A. Mrkva, S. Vychytil, F. Kadrnožka a pan Cícha. Saxofony: J. Máca, F. Mandát, J. Šavrda, J. Táborský, B. Stehlík, F. Raab, M. Šerka. Na pozouny hráli: J. Boček, M. Nevěčný. Kytara: R. Kletečka. Basa: O. Nevrkla. Bubny: T. Řepa, F. Holczepel, F. Coufal. Zpěv: M. a S. Cahovi, N. Komoňová, S. Brada, J. Procházková, J. Táborský.¹⁹ Velká část těchto jmenovaných hudebníků hrála také v Jemnické dechovce. Další kapely

---

¹⁶ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010, str. 239,240

¹⁷ Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, město Jemnice 2010, str. 230

¹⁸ Podle ústního svědectví pana Vychytila

¹⁹ Podle ústního svědectví pana Vychytila

byly Lesy Jemnice, Kupský dechovka, Kozli-balírny, Myšáci (jazzové trumpety), Dreamers (beatová skupina) a další.

3. Základní umělecká škola

3.1. Vznik Základní umělecké školy

O hudební život jemnických dětí se zasloužil pan Jaromír Nekula, který byl jedním z prvních učitelů Lidové školy umění v Jemnici. Tato LŠU v Jemnici vznikla v roce 1973 jako pobočka Lidové školy umění v Moravských Budějovicích, ze které k nám pan učitel Jaromír Nekula přišel. Dnes Základní umělecká škola v Moravských Budějovicích patří k nejstarším školám v okolí. Tato škola funguje od roku 1928 a jejím prvním ředitelem byl pan František Schaffer. Od roku 1971 na škole působil jako ředitel pan Jindřich Pečta. Ten byl zároveň i prvním ředitelem pro pobočku, která se v roce 1973 otevřela v Jemnici. Jak už jsem zmiňovala, mezi prvními učiteli zde vyučoval pan Jaromír Nekula hru na akordeon, trubku a klavír. Jeho žáci pravidelně každý rok vystupovali jako trubači při historické slavnosti Barchan. Pan Antonín Švehla také dojížděl z Moravských Budějovic do Jemnice a učil dva dny v týdnu hru na housle. Dále zde učil pan PhDr. Otmar Urban hru na klavír a paní učitelka Dupalová hudební nauku.²⁰

Začátky tehdy Lidové školy umění, dnes Základní umělecké školy, byly realizovány v budově internátu lesnické školy. Prvním rokem sloužily pro výuku hudby tři učebny. Jako externě vyučující pedagogové zde působili paní Jitka Šreiberová- hra na klavír a pan Bedřich Bulín- hra na housle. Dalším hudebním pedagogem na jemnické pobočce byl od roku 1974 pan Zdeněk Michal. Vyučoval hru na dechové nástroje, bohužel pouze jeden rok. V období od roku 1976- 1978 vedla hru na klavír paní Vladislava Černožorská. Po jejím odchodu ji nahradila paní Jaroslava Honová, která učila od roku 1978 až do roku 1986 a paní Lenka Vyletová, ta však pouze jeden rok, a to od roku 1978 do roku 1979. Dalším klavírním pedagogem v rozmezí let 1979 až 1984 se stal také pan Zdeněk Plaček, který je v současné době ředitelem Základní umělecké školy. Následující učitelské obsazení působí na Základní umělecké škole v Jemnici dodnes. Jsou to paní: Milena Puchnarová, Eva Chaloupková, Hana Ukašíková a Ljuba Jánská. Hru na akordeon, klavír a elektronické klávesové nástroje od roku 1981 zajišťuje paní Milena

---

²⁰ Historie ZUŠ v Moravských Budějovicích

Puchnarová. Paní Eva Chaloupková vyučuje hru na klavír, elektronické klávesové nástroje a zobcovou flétnu od roku 1985. Klavírním pedagogem na plný úvazek je paní Hana Ukašíková od roku 1987. Poslední příchozí na zdejší pobočku je paní Ljuba Jánská, která nastoupila v roce 1989. Zaměřuje se na výuku hudební nauky hry na elektronické klávesové nástroje a hru na klavír.²¹

3.2. Umístění Základní umělecké školy v Jemnici

Tato škola už od začátku svého působení vystřídala mnoho budov, kde mohla realizovat svoji výuku. Nejprve to byl tedy internát hospodářské (lesnické) školy, kde byly velmi stísněné prostory. Nebylo zde ústřední topení, a proto se muselo topit i v kamnech. Toto obstarávala ochotně paní Lešková, která v této budově dříve pracovala a zůstala ji být věrná i nadále jako uklízečka a správce. Byly zde tři velmi malé místnůstky, kde probíhala výuka. Pokud škola chtěla uspořádat koncert žáků, v této budově to z prostorových možností vůbec nebylo možné. Proto koncerty probíhaly ve vedlejší budově domu dětí a mládeže, který dnes už neexistuje. Tady bych chtěla zmínit, že tyto budovy nebyly vybaveny žádnými hudebními nástroji. Vše se muselo přenášet, včetně pianina, které není rozhodně lehké ani levné a už vůbec mu to neprospívá. Toto pianino se dokonce půjčovalo i na venkovní pódium historické slavnosti Barchan a často bylo vystavováno i nepřízní počasí.²²

Dále to byla budova nad dnešní Českou spořitelnou, sem se Základní umělecká škola stěhovala v roce 1988.²³ Tato budova disponovala pouze třemi místnostmi. Jedna trochu větší, mimochodem bývalá obřadní síň, kde učila paní Hana Ukašíková klavír. A dvě malé, přičemž ve třídě, kde učila paní Milena Puchnarová, byl velký trezor, který zabíral nemalý prostor.²⁴

Další přemístění bylo do budovy města v roce 1992²⁵, a to na místo bývalého soudu. Zde výuka také neprobíhala úplně hladce, protože dveře mezi učebnami nebyly dostatečně tlusté a zvukotěsné tak aby to vyhovovalo klidné výuce. Jednotlivé výuky se tak velmi narušovaly. Ani tahle budova neposkytovala škole dostatečné prostory pro její případné koncerty, takže koncerty se musely vždy realizovat mimo

---

²¹ Historie ZUŠ v Moravských Budějovicích

²² Vzpomínky od paní Hany Ukašíkové

²³ Údaj z městského úřadu v Jemnici

²⁴ Vzpomínky Hany Ukašíkové

²⁵ Údaj z městského úřadu v Jemnici

ZUŠ. Provizorní sálek byl na městském úřadu v zasedací místnosti a s tím souviselo opět již zmíněné stěhování nástrojů.²⁶

Přílepení přišlo v budově patřící k jemnickému zámku v roce 1997, kde však také nebyly podmínky úplně dokonalé. Tato budova byla stará a měla špatnou střechu, tudíž tam zatékalo a některé nosné zdi tak byly postupně napadeny plísní. Celý prostor školy byl také celkem malý. Jedna malá úzká chodba, z které byly dveře do jednotlivých tříd, konkrétně tří tříd, malé sborovny a jednoho malého koncertního „sálku“. O vyzdobení se zde přičinil pan učitel Pavel Šreiber se svými žáky tehdejšího gymnázia. Zbytek výzdoby obstarávali žáci hudební nauky a samotní žáci. Takže na návštěvníky tato budova působila příjemným dojmem, i když měla spoustu nedostatků. Mimo tři pianina, která škola vlastnila téměř od začátku, bylo do budovy na zámku zakoupeno první koncertní křídlo, na které přispělo město částkou šedesát tisíc korun. Křídlo nebylo nové, ale pro školu bylo dostačující. Toto křídlo je ve škole dodnes a bohužel musím říct, že roky se na něm podepsaly a už nesplňuje žádanou kvalitu.²⁷

Poslední stěhování Základní umělecké školy proběhlo na konci roku 2010 opět do prostor bývalého soudu, ale tentokrát Základní umělecká škola získala prostory větší a tím si žáci i učitelé polepšili. Prostory jsou velké, takže výuka hry na nástroje probíhá ve třech velkých učebnách. Ty jsou propojeny několika velkými chodbami, které jsou velmi praktické a slouží i jako šatny pro věci žáků. Pak jsou zde dvě menší místnosti, do kterých je dán stůl s židlemi. Žáci zde mohou čekat na hodinu, hrát si nebo se připravovat do školy. K tomu je nutno dodat, že do těchto místností různými hrami a knihami přispěly, jak učitelky ZUŠ, tak i někteří rodiče dětí. Dále tato budova má jednu sborovnu a třídu uzpůsobenou pro výuku hudební nauky. V této třídě je i speciální tabule pro psaní not a zdi třídy jsou vyzdobeny hudebními obrázky a pomůckami. Koncertní sál zde sice není jako samostatná místnost, ale případné koncerty žáků probíhají ve třídě paní učitelky Hany Ukašíkové, protože tato třída je největší a je v ní také klavírní křídlo. Tato místnost má druhou půlku zaplněnou židlemi, právě pro případné koncerty. Tyto nové prostory žáci i učitelé s radostí využívají. Snad jen jedním problémem je zde otázka topení. To zde bylo vyřešeno v podobě obrazů, které místnosti vyhřívají. To se však po krátkém využívání zdá být velmi drahé, tudíž je to pro město Jemnici větší

---

²⁶ kolektiv učitelek ZUŠ Jemnice

²⁷ Hana Ukašíková

finanční zátěž. Na chodbách jsou informační nástěnky, kde se žáci dozvědí termíny konaných koncertů, události ze světa hudby, ale třeba i který hudební skladatel má zrovna výročí. Nechybí tady ani výzdoba, o kterou se starají sami žáci. S výukou v téhle budově jsou všichni spokojeni a doufají, že je už žádné další stěhování nečeká.

3.3. Činnost ZUŠ a koncerty

První roky po otevření pobočky v Jemnici nebyly spojovány téměř s žádnými veřejnými koncerty, což je dnes naopak. Žáci tedy nacvičovali skladby ve třídách a neměli možnost s nimi veřejně vystupovat. Jedinou veřejnou akcí byla vystoupení žáků hrajících na trubku, kteří chodili jako trubači v průvodu při historické slavnosti Barchan, jak už jsem zmiňovala na začátku. K výběru žáků na Základní uměleckou školu v Jemnici jsou vždy v měsíci květnu nebo červnu prováděny talentové zkoušky pro nové uchazeče. Při takové talentové zkoušce se zjišťují hudební předpoklady žáka. Žák zde musí zazpívat nějakou písničku, zatleskat podle učitele krátký rytmický úsek atd. Zjišťuje se také zájem každého dítěte o studium na této škole. A aby výuka neprobíhala nekontrolovatelně, tak na konci každého roku žáci musí úspěšně zahrát na závěrečných zkouškách, kde si je jezdí poslechnout i učitelé ze Základní umělecké školy v Moravských Budějovicích. Asi od roku 1980 Základní umělecká škola pravidelně pořádá vánoční koncerty, které jsou určeny rodičům a veřejnosti. Významnou akcí spojenou ještě s působností ZUŠ v budovách nad Českou spořitelnou byl koncert učitelů. Tento koncert se konal v prostorách zámku, kde měli vojáci jídelnu. Tyto prostory byly normálně veřejnosti nepřístupné. Takže díky tomuto koncertu se mohla veřejnost podívat do těchto prostor, kde byl velký krb, ve kterém vojáci topili.²⁸

Po přesunu do budovy zámku začala být škola aktivnější a začala s pořádáním prvních výchovných koncertů. Tyto koncerty byly určeny žákům prvního stupně základní školy v Jemnici, mateřské škole, dětskému domovu, pacientům místní psychiatrické léčebny a žákům z okolních vesnic. Tyto koncerty mají žáci ZUŠ obzvláště rádi, protože jsou na celý den po dobu koncertů omluveni ze školy a zároveň se mohou ukázat před svými vrstevníky, kteří na žádný hudební nástroj nehrají. Dále už dvanáct let Základní umělecká škola pořádá zájezdy do Janáčkova

---

²⁸ Informace od Hany Ukašíkové

divadla v Brně. Těchto zájezdů se mohou účastnit žáci i se svými rodinnými příslušníky. Žáci tak díky těmto akcím mohli zhlédnout díla velkých autorů jako například operu Prodaná nevěsta od Bedřicha Smetany, balet Labutí jezero od Petra Iljiče Čajkovského, operu Aida od Giuseppe Verdiho, operu Julietta od Bohuslava Martinů, a další velká díla.²⁹

Mezi jednu z největších akcí pro tuto Základní uměleckou školu jsou od roku 2007 Hudební slavnosti. Tyto hudební slavnosti pořádá paní Mirka Strejčková za podpory mediálních partnerů. Jde o pásmo koncertů konaných na Moravě v různých městech (Myslibořice, Hrotovice, Jemnice, Moravské Budějovice, Chotěboř, Přibyslav, Rosice, Boskovice, Brno a další).³⁰ Hlavním cílem je to, aby se žáci Základních uměleckých škol setkali společně na jednom pódiu s umělci našeho hudebního světa. Město Jemnice se může těšit účasti v tomto festivalu. V rámci hudebních slavností na koncertech mimo dětí Základních uměleckých škol vystoupí vždy i některý ze známých interpretů nebo hudebních těles. V roce 2007 festival Hudební slavnosti probíhal v Jemnici poprvé. Koncert se konal dne 19. dubna v sále kulturního domu, vystupoval zde skvělý muzikant Jiří Stivín, hudební skupina Collegium Quodlibet, děti z dětského domova a žáci ZUŠ.³¹ Byl to velký zážitek hlavně pro žáky flétnového oddělení, protože si mohli na jevišti zahrát společně s velkým mistrem, jako je pan Jiří Stivín. V roce 2008 v Jemnici v rámci hudebních slavností vystoupila hudební skupina Javory a jako každý rok i děti ZUŠ. Tento koncert se konal dne 25. dubna v kulturním domě v Jemnici. Na tomto koncertě vystupovali žáci: V. Šreibr, B. Havlíková, K. Puchnarová, D. Ferdanová, L. Pyskatý a S. Jánská.³² V roce 2009 jsme už potřetí mohli vyslechnout úžasné výkony tentokrát houslisty Jaroslava Svěceného a tělesa Cimbale classic. Tento koncert jsme mohli vyslechnout dne 14. května v kulturním domě.³³ V závěru tohoto koncertu byly připraveny tři písně, které si pro nás všichni účinkující připravili společně s žáky ZUŠ. Skupinu Hradišťan a opět žáky ZUŠ jsme v Jemnici přivítali v roce 2010 hojným počtem posluchačů. Koncert probíhal dne 25. května v kulturním domě v Jemnici a sklídl obrovský potlesk publika, jak tomu bylo i v předešlých ročnících tohoto festivalu. V roce 2011 Jemnici v rámci hudebních slavností navštívila

---

²⁹ Kolektiv učitelek ZUŠ

³⁰ Historie hudebních slavností- leták

³¹ Jemnické listy, duben 2007, str. 15,16,17

³² Program z koncertu

³³ Jemnické listy, červen 2009, str. 6,7

zpěvačka Jarmila Šuláková a hudební skupina Fleret. Koncert jsme mohli slyšet dne 14. Dubna v prostorách místního kina.³⁴ V letošním roce Jemnici navštíví Věra Martinová. Na tomto koncertě bude vystupovat společně se žáky ZUŠ dne 25. Dubna.³⁵ Tyto koncerty si místní občané velice oblíbili, takže každým rokem se prostory jemnického kina nebývale rychle naplní. V posledních třech letech byl výtěžek z těchto akcí věnován na podporu Základní umělecké školy v Jemnici. Poprvé to byla částka 15.400 Kč další rok částka značně větší, a to 30.200 Kč. V loňském roce se vybralo 22.200Kč.³⁶ Škola si tyto peníze šetřila a za finanční podpory města Jemnice bylo zakoupeno nové křídlo pro místní Základní uměleckou školu.

Novou akcí Základní umělecké školy v Jemnici byla v pátek dne 27. května uskutečněna „Noc pod klavírem“. Žáci tak společně se svojí paní učitelkou Hanou Ukašíkovou ten den přespávali v hudební škole. Pro žáky byl připravený nabitý program plný her, zábavy, ale také i zajímavých poznámek ze světa hudby. Konkrétní program této akce byl: Pátek: 18:00 Sraz ve škole

Hry a zpívání

19:00 Opékání „buřtů“

(náhradní program, večere ve škole)

20:30 Letem klavírním světem

21:00 Hry

23:00 Pohádka na dobrou noc

Sobota: 7:30 Hudební budíček

8:00 Snídaně

8:30 Pan klavír a jeho příbuzní

9:00 Hry

10:00 Ahój!!!!³⁷

Tato akce u dětí sklídila obrovský úspěch, důkazem jsou tomu i odpovědi z ankety: „Jak ses cítil(a) ve společnosti kamarádů, klavíristů ?

„Bylo to tu skvělé, výborná atmosféra. Smích se tu taky nezastavil.“

„Bylo mi tam moc dobře.“

„Cítila jsem se bezvadně.“³⁸

³⁴ Jemnické listy, červen 2011, str. 11,12

³⁵ Hudební slavnosti- program 2012

³⁶ Darovací list

³⁷ Jemnické listy, prosinec 2011, str. 9, 10, 11

Počet žáků na celé škole v loňském roce byl 74. Největší zájem byl o hru na klavír. Hodiny klavíru navštěvovalo 34 žáků. Na druhém místě v oblíbenosti nástrojů byla hra na elektronické klávesové nástroje, kam docházelo 19 žáků. Těsně v závěsu na tom byla hra na akordeon. Malých „akordeonistů“ bychom na této škole v loňském roce našli 14 a nejmenší byl o hru na zobcovou flétnu. Hru zobcové flétny navštěvovalo pouze žáků 7.³⁹

V loňském roce Základní umělecká škola v Jemnici za finanční podpory města Jemnice zakoupila kvalitní starší klavír. Nový klavír už byl dlouho očekáván jak žáky, tak i učiteli. Na nástroj se šetřilo už několik let zpátky, kdy byly výtěžky z koncertů schovávány pro zakoupení tohoto klavíru. Celková cena tohoto nástroje byla 200.000 Kč. 50.000 Kč měla našetřeno místní ZUŠ a zbylých 150.000 Kč poskytlo pro tuto koupi město Jemnice. O novém nástroji se jednalo už mnoho let zpět a jen díky tomu, že městská rada schválila požadavek ZUŠ na příspěvek na nový nástroj, tak tato koupě mohla být uskutečněna. Tento nástroj byl zakoupen dne 30. listopadu 2011 v Hradci Králové. Pro klavír se vydalo několik lidí, zástupce za učitele Hana Ukašíková, pan ladič Jiří Juřena, který se pravidelně stará o ladění klavírů v ZUŠ a řidičem auta byl sám pan starosta Ing. Miloslav Nevěčný. Klavír August Foerster 2 v černé barvě byl zakoupen u pana Michala Klíže ve zmiňovaném Hradci Králové. Převoz nástroje se uskutečnil několik dní po nákupu v pátek. Nástroj dostat do prvního poschodí, kam měl být přesunut nebylo vůbec jednoduché. Těžký nástroj do poschodí přesunovali 4 ladiči společně s jedním intonérem. Žáci tento nástroj tak mohli vyzkoušet hned v pondělí po víkendu. Pro veřejnost byl klavír představen při vánočním koncertě, kdy na něj děti hrály své drobné klavírní kusy. S klavírem jsou všichni spokojeni a doufají, že svoji službu pro místní Základní uměleckou školu bude plnit ještě řadu let.⁴⁰

---

³⁸ Jemnické listy, prosinec 2011, str. 9,10,11

³⁹ Kolektiv učitelek ZUŠ

⁴⁰ Informace od Hany Ukašíkové

3.4. Moje osobní zkušenost se Základní uměleckou školou

K jemnické Základní umělecké škole mám blízký vztah, protože jsem zde získala své první hudební vzdělání. Do ZUŠ jsem nastoupila v roce 1995 do třídy paní učitelky Hany Ukašíkové jako žačka PHV. Od malička jsem toužila mít klavír a umět na něj hrát, takže přijetí na Základní uměleckou školu bylo pro mě obzvláště radostné. V prvních rocích mého studia mne do hodin doprovázela vždy moje matka, která se mnou poctivě denně cvičila. A taky díky ní moje studium probíhalo tak hladce. Když jsem se osamostatnila od dozoru své matky, musela jsem si své povinnosti hlídat sama. Musím se přiznat, že ne každý den jsem poctivě seděla u klavíru a cvičila předepsané stupnice, etudy a přednesy, ale vždy jsem hodiny klavíru nakonec zvládla. Po přestupu na druhý stupeň jsem také často dennímu cvičení vzdorovala a ne vždy to se mnou na hodinách bylo jednoduché. Dnes jsem však ráda, že jsem své studium společně se svojí paní učitelkou dovedla až do konce. Během svého studia na ZUŠ jsem se třikrát účastnila okresního kola klavírní soutěže v Třebíči, kde jsem získala první místa a z toho jednou druhé místo v krajském kole v Jihlavě. Dále jsem se také se svojí paní učitelkou zúčastnila klavírních soutěží Amadeus a Pro Bohemia. Od roku 2000 jsem pravidelně se svojí učitelkou Hanou Ukašíkovou jezdila na konzultace za paní profesorkou MgA. Magdou Štajnochrovou a v roce 2005 jsem úspěšně uzavřela druhý cyklus ZUŠ a byla přijata na konzervatoř do Českých Budějovic ke jmenované paní profesorce MgA. M. Štajnochrové. Dodnes však navštěvuji jemnickou Základní uměleckou školu jako host a vystupuji na některých koncertech konaných Základní uměleckou školou v Jemnici. Jedním z těchto koncertů byl i koncert konaný ku příležitosti významného výročí Základní umělecké školy v Moravských Budějovicích. Koncert probíhal dne 18. dubna v jemnickém kinosále, vystupovala jsem zde spolu s Jarmilou Leitgebovou, která hrála na akordeon.⁴¹ J. Leitgebová je bývalou žačkou Základní umělecké školy v Jemnici. Poté studovala na ZUŠ a po úspěšných talentových zkouškách byla studentkou brněnské konzervatoře. Od roku 2006 vyučuje hru na akordeon v ZUŠ Šlapanice. Na tomto koncertu zazněly skladby od J. S. Bacha, D. Scarlattiho, F. Chopina, T. I. Lundquista, P. Haase a V. A. Zolotarjeva.⁴² Společně se spolužáky z českobudějovické konzervatoře (Alinou Krejčovou, Janou Šmídovou, Jitkou

---

⁴¹ Jemnické listy, duben 2008, str. 13, 14

⁴² Program z koncertu

Šanderovou,..), se nám podařilo v loňských letech uskutečnit pár koncertů, na kterých nám malé „předskokany“ dělali žáci Základní umělecké školy. Jeden z těchto koncertů se konal dne 24. dubna 2009 v jemnickém kulturním domě.⁴³ Žáci se tak mohli setkat i s jinými nástroji než jen s těmi, které se vyučují na jemnické Základní umělecké škole. Tyto koncerty se líbily jak žákům, tak i jemnické veřejnosti.

3.5. Úspěchy žáků ZUŠ Jemnice

Od roku 1999 se žáci ze třídy paní učitelky Hany Ukašikové účastní okresního kola klavírní soutěže v Třebíči.

1999:	Vendula Kaluzsná	0. kategorie 1. místo
	Jaroslava Lojková	1. kategorie 2. místo
2002:	Barbora Vráblová	3. kategorie 2. místo
	Vendula Kaluzsná	4. kategorie 1. místo
	Jaroslava Lojková	5. kategorie 1. místo ⁴⁴
2005:	Vendula Kaluzsná	7. kategorie 1. místo, krajské kolo 2. místo
	Jaroslava Lojková	8. kategorie 2. místo ⁴⁵
2008:	Kateřina Kovářová	0. kategorie 2. místo
	Matěj Vrábel	3. kategorie 2. místo
	Vít Šreibr	8. kategorie 1. místo, krajské kolo 3. místo ⁴⁶
2011:	Viktorie Štroblová	0. kategorie 1. místo
	Elena Průšová	0. kategorie 2. místo
	Eva Feldbabelová	0. kategorie 3. místo
	Jiří Šesták	4. kategorie 2. místo ⁴⁷

⁴³ Jemnické listy, červen 2009, str. 6, 7, 8

⁴⁴ Jemnické listy, květen 2002, str. 6,7

⁴⁵ Jemnické listy, duben 2005, str. 20

⁴⁶ Jemnické listy, duben 2008, str. 13, 14

⁴⁷ Jemnické listy, březen 2011, str. 8, 9

3.6. Dotazník pro Základní umělecké školy

Aby pohled na Základní uměleckou školu nebyl viděn jen z mé strany a ze strany učitelů, rozhodla jsem se vytvořit krátký dotazník určený žákům této školy. Dotazník vyplňovali téměř všichni žáci s výjimkou žáků z velmi nízkých ročníků. Ráda bych zde tedy uvedla výsledky tohoto dotazníku:

Jak je tomu nejspíše ve většině hudebních škol, tak i v Jemnici na Základní umělecké škole převažuje počet dívek, které navštěvují ZUŠ, nad počtem chlapců. Dvě třetiny žáků si nástroj vybrali sami a zbylá třetina si nástroj vybrala na doporučení rodičů. S výjimkou několika jednotlivců všichni žáci napsali, že by Základní uměleckou školu chtěli navštěvovat i v příštím roce. Z toho bych vyvodila závěr, že téměř všichni žáci ZUŠ chodí do svých hodin rádi. V další otázce jsem se žáků ptala, jestli by při možnosti nového výběru nástroje volili opět stejný nástroj. Tedy ten, na který hrají. Jako ve výše uvedených případech, tak i tady je většina žáků se svým nástrojem spokojená. Bohužel i pár žáků s opačným názorem se našlo. Vzhledem k tomu, že se v minulém roce základní umělecká škola stěhovala do nových prostor, neodpustila jsem si otázku směřovanou tímto směrem. Jak už jsem se kladně zmiňovala o těchto prostorách v kapitole Umístění ZUŠ v Jemnici já, tak i odpovědi dětí tomu nasvědčují. Všichni žáci se tedy shodli na odpovědi, že nové prostory Základní umělecké školy se jim líbí. V jedné z posledních otázek měli žáci uvést svůj hudební vzor, tedy pokud nějaký mají. Tady už odpovědi dětí byly velice pestré. Mezi vzory žáků patří jejich paní učitelky, známí zpěváci a hudební skladatelé. Poslední dvě odpovědi byly: Co bych změnil na ZUŠ a co se mi na ZUŠ líbí, zde bych uvedla několik odpovědní.

Co bych změnil:

Nejčastější odpovědí bylo- „nic“.

„ Aby se nechodilo do nauky.“

„ Myslím, že by mohla být nauka i v druhém cyklu.“

„ Chtěl bych, aby se vyučovalo na kytaru.“

„ Chtěla bych nové, lepší křídlo.“

„ Chtěla bych aby tu byla výtvarka.“

„ Nic. Protože je tu nádherně.“

„ Z venku bych natřel okna a upravit zdi.“

Co se mi nejvíce líbí na ZUŠ:

Nejčastější odpovědí zde bylo- „všechno“.

„ Je tu klid, sranda, jsou tu velice hodné a milé paní učitelky a moc hezky vybavené třídy.“

„ Mám ráda hudbu, mám tu kamarády, naučila jsem se zde hrát na nějaký nástroj.“

„ Rád hraji nové skladby, bavila mě příprava na soutěž, rád vystupuji.“

„ Sympatičtí učitelé, stále hezčí skladby, super prostředí.“

„ Jsou tu hodně velké místnosti. Mám to hned vede školy.“

„ Je velká.“

„ Obrázky a hudební nástroje.“

„ Soutěž v naší klavírní třídě.“

4. Ženský komorní sbor

V šedesátých a sedmdesátých letech v Jemnici působil sbor pod vedením sbormistra Rudolfa Cvaka, který byl zaměřen hlavně na zpěv lidových písní. Tento sbor však po několika letech zanikl. Pan Rudolf Cvak v té době také vedl i dětský školní sbor, který se účastnil soutěží tvořivosti mládeže. Tento sbor v sedmdesátých letech po panu Cvakovi převzala paní učitelka Dupalová, která ho vedla až do příchodu pana Bedřicha Bulína v roce 1982. Bedřich Bulín vedl dětský školní sbor, který často vystupoval na školních besídkách a školních akademiích. Krátce po svém příchodu na ZDŠ v Jemnici, byl pan B. Bulín nepřímou vyzván k tomu, aby znovu obnovil učitelský sbor, který v sedmdesátých letech zanikl. Na tento popud vznikl v roce 1988 v Jemnici učitelský sbor, ve kterém začínaly učitelky jemnické ZŠ a MŠ.⁴⁸

Ve sboru tehdy začínalo patnáct zpěváků: A. Vrečková, E. Klimešová, L. Herynková, F. Zona, M. Krivánková, M. Gajdošová, E. Dominová, H. Hanáková, J. Strebelová, M. Dupalová, D. Urbanová, J. Šestáková). Mezi samými ženami byl jeden odvážný muž, a to pan učitel Zona. Časem si uvědomil, že se mezi samými ženami cítí zvláště a divně a svoji účast s omluvou přerušil. Prvním hudebním materiálem sboru byla skripta docenta Jana Kostečky s hudebními ukázkami sborů různých slohových období. Velkou výhodou tohoto sboru bylo to, že vzhledem k obsazení měla každá zpěvačka alespoň minimální hudební vzdělání a byly schopné se dobře orientovat v notovém materiálu, takže nácviky nových skladeb šly vždy docela rychle. Tento sbor se scházel ve třídě hudební výchovy na základní škole s cílem strávit pár hezkých chvil společně zpěvem ve sboru.⁴⁹

V prvních letech sbor vystupoval ve škole a také na školním plese, od čehož později ustoupil, kvůli neukázněnému publiku na plese. Mimo skripta docenta Jana Kostečky byly mezi prvními skladbami také známé lidové písně jako například: Jemnické panenky; Když jsem já šel po silnici; Konopa, konopa; Černé oči a tak dále. Jak je vidět z názvů písní, sbor začínal původně jen s českými texty většinou ve dvou až tříhlasé úpravě. V začátcích sbor zkoušel bez korepetitora. Případné

---

⁴⁸ Vzpomínky Bedřich Bulín

⁴⁹ Vzpomínky Bedřich Bulín

doprovody obstarával pan sbormistr B. Bulín až do příchodu paní učitelky Evy Chaloupkové, která byla učitelkou na LŠU v Jemnici. První roky sbor účinkoval při vánočních koncertech v Jemnici a okolí. Prvním oficiálním kostýmem sboru byly v roce 1994 černé kalhoty a červená halena. Tento kostým si každá členka sboru musela zaplatit sama.⁵⁰

V roce 1999 sbor poprvé vyjel za hranice České republiky, a to do sousedního rakouského Raabsu dne 12. 11. 1999.⁵¹ Akce byla věnována otevření výstavy rakouského malíře Oskara Kokoschky ve Sparkasse. Sbor zde vystupoval na pozvání města Raabs. (Tento malíř žil také nějaký čas v Praze a Prahu také maloval.) Tímto byla také zahájena družba města Jemnice s nedalekým městem Raabs. V roce 2000 se sbor rozhodl obměnit svůj kostým z červené na zelenou. Škola tehdy zakoupila látku a učňovská škola v Moravských Budějovicích z ní ušila každé člence halenu a dlouhou sukni. Ušití tehdy stálo asi 500 Kč, což si sboristky musely uhradit samy. Veřejnost mohla nové kostýmy spatřit na koncertě v Dačicích 4. 6. 2000.⁵² V roce 2002⁵³ sbor opět navštívil družební město Raabs. Dále účinkoval na koncertě k výročí 775 let opevnění Jemnice, kde zpíval v jemnickém kinosále a jako každý rok vystupoval na vánočních koncertech. Dalším významnějším vystoupením byl koncert ve Frauenhofenu v Rakousku 6. 4. 2003⁵⁴, kde sbor zpíval skladby známých autorů E. Suchoně, P. Ebena, B. Smetany a V. Doležala. V roce 2004 byl sbor omlazen s příchodem nového korepetitora učitele Radoslava Průši. Tento nový korepetitor se uvedl na koncertě v rakouském městě Japons. Zde poprvé zazněly skladby Adiemus a Tea For Two, které se také objevily na programu následujícího koncertu 22. 5. 2004 k výročí 777. výročí vzniku Jemnice.⁵⁵ Od roku 2006 se sborem také spolupracuji jako klavírní doprovod já. Od tohoto roku sbor vystupoval jako i v minulých letech na vánočních koncertech, Tříkrálovém koncertu, (konaným vždy začátkem ledna) a jak se stalo již tradicí, sbor vystupuje v Rakouském městě Raabs při hudebním festivalu Musica Sacra.

Ve školním roce 2010/2011 sbor již potřetí změnil své koncertní kostýmy, tentokrát ze zelené přešel k barvě černé. Jsou to černé dlouhé šaty, které šila paní Mácová, látku opět zakoupila škola a cena ušití se pohybovala zase kolem 500 Kč.

---

⁵⁰ Vzpomínky Marie Křivánkové

⁵¹ Historie koncertů

⁵² Historie koncertů

⁵³ Historie koncertů

⁵⁴ Historie koncertů

⁵⁵ Historie koncertů

V současnosti sbor zkouší každé pondělí od 16:30- 18:30 v hudebně jemnické školy. Od jeho vzniku sbor obsáhl už řadu jazyků, zpívaly písně české, latinské, německé, anglické, slovenské, italské a ruské. Sbor často využívá sólových hlasů, kterých se většinou velice dobře zhostila paní učitelka Hana Hanáková, která bohužel už není mezi námi. V současnosti sólové party zpívá paní I. Feldbábelová, M. Bulíčková, J. Průšová, J. Regenová a z mužských hlasů dle potřeby zaskočí pan R. Průša, V. Feldbábel a D. Ukašík. Sbor už má v současnosti docela obsáhlý repertoár. Zde bych z nejvýznamnějších autorů mohla jmenovat například díla od A. Dvořáka, W. A. Mozarta, A. Tučapského, A. Michny, J. Brahmsa a dalších. V posledních letech sbor s velkým ohlasem nacvičuje i skladby populárnějšího charakteru jako jsou Adiemus, Tea For Two, Sister Act, V jeslích dítě spinká a Bim bam. V letošním roce sbor navštěvuje 23 zpěváků. Jsou to: M. Bulíčková, M. Křivánková, I. Feldbábelová, V. Malotínová, R. Vyletová, R. Daniczová, E. Chaloupková, K. Švandová, J. Lojková, J. Průšová, H. Nesybová, D. Kačenkova, J. Kuchtová, I. Kaluzsná, J. Reegenová, M. Adamová, M. Lukšová, L. Krajčí, M. Slabá, M. Nečadová, V. Havlíčková, R. Průša a V. Feldbábel. I přesto, že do sboru dochází na některé zkoušky i muži, sbor stále vystupuje jako ženský komorní sbor při ZŠ Jemnice.⁵⁶

---

⁵⁶ Seznam členů sboru

5. Jemnický chrámový sbor

„První zmínka o sboru je z roku 1885. Patrně jeho zakladatelem a prvním dirigentem byl tehdejší ředitel kůru Theodor Hosák. Sbor zpíval při různých oslavách ve farnosti a při udílení jednotlivých svátostí. Jaké skladby měl tehdy sbor v repertoáru, není bohužel nikde zaznamenáno. Farní kronika udává jen kdy a kolik sborů při dané slavnosti zpívalo. Z uvedeného vyplývá, že sbor plnil výhradně funkci liturgickou při bohoslužbách buď ve farním kostele sv. Stanislava, či ve filiálním kostele sv. Jakuba Staršího. Vedle sboru fungoval i malý orchestr, některé nástroje se dodnes nachází ve farním archivu. V této podobě fungoval sbor i v pozdějších letech pod vedením dalších nástupců.“ (Historie chrámového sboru- internetový odkaz: <http://sites.google.com/site/jemnicefs>)

V roce 1984 na přelomu října a listopadu vznikl v Jemnici malý sbor, jehož zakladatelkou byla paní Blažena Bastlová, která mimo jiné také učila děti hru na akordeon. Tento sbor vznikl čistě pro potřebu místního kostela a v začátcích měl pouze deset členek. Sbor nepravidelně vystupoval při bohoslužbách, pohřbech, svatbách, křtinách, biřmování a jiných akcích spojených s místním kostelem. První dva roky zajišťoval tomuto sboru hru na varhany pan Petr Binder. Postupem času se k tomuto tělesu začali přidávat i muži, hlavně při významnějších svátcích. Po příchodu mužských hlasů se sbor začal rozrůstat a dne 1. října roku 2000 vznikl oficiální chrámový sbor pod vedením sbormistra bc. Josefa Hofbauera.⁵⁷

„Pátek 1. října: První, říjnový, páteční večer se jemnická fara zaplnila lidmi, kteří byli připraveni potýkat se s nástrahami v hudební oblasti a počítat nebo raději nepočítat budoucí neustálé opakování zkoušení textu i not. V předtuše prvních společně pěvecky prožitých Vánoce se tito lidé pustili do práce...“

Vánoce roku 2000 se povedly. V kostele svatého Stanislava v Jemnici zazněla poprvé sborem zpívaná: Česká mše vánoční, opus 77 od autora Antonína Laštůvky.⁵⁸

Jak vyplynulo z citace, prvním vystoupením pro sbor byly vánoční koncerty v roce 2000, pro které si sbor nastudoval Českou mši vánoční, opus 77 od A. Laštůvky. V následujících letech 2001-2003 sbor vystupoval při hlavních církevních

⁵⁷ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 5

⁵⁸ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str.7

svátcích, jako jsou vánoce, velikonoce a dalších důležitých svátcích, májová pobožnost, slavnost Matky Boží, Panny Marie a Tříkrálový koncert pořádaný městem Jemnice. V této době sbor vystupoval převážně v jemnickém kostele svatého Stanislava, ale už v roce 2002 navštívil sbor i nedaleký Rancířov při Májové pobožnosti, který se od té doby opakuje dodnes.⁵⁹

Každým dalším rokem chrámovému sboru koncertů přibývá. Všechna zmíněná vystoupení sboru pokračují i nadále a v roce 2004 chrámový sbor poprvé vystoupil v zahraničí, a to v Rakouském Gerasu při Svátku Křtu Páně.⁶⁰ Výlet do Gerasu se v tomto roce opakoval ještě i dne 2.5.⁶¹ Mezi další významnější vystoupení je pak vystoupení 22.5.2004 v Jemnici, kdy sbor vystupoval na koncertě v Jemnickém kině na počest 777. výročí od založení města Jemnice.⁶² Tento rok jako každý zakončují tradičně svátky vánoční, které sbor pravidelně zpívá v jemnickém kostele svatého Stanislava.

Od roku 2005 sbor také pravidelně vystupuje při historické slavnosti Barchan, a to vždy v neděli při nedělní mši před kostelem svatého Víta v Jemnici.⁶³ Další akcí sboru se od tohoto roku stává také jejich vlastní zakončení sezóny na faře kostela v Jemnici, kde se sbor schází i s rodinnými příslušníky.⁶⁴

„ 5. 7. 2005 Zakončení sezóny: Na svátek slovanských věrozvěstů došlo na jemnické faře k zakončení pěvecké sezóny před prázdninami. Začalo se v 19.00 hodin na takzvané „Sýpce“. Sešel se celý sbor i se svými rodinnými příslušníky. Za zmínku stojí gastronomické výkony účastníků: snědeno 6 kuřat, zkonsumován 1 sud piva a 10 litrů vína. Zakončení v 1.15 hodin ráno ve velmi veselé náladě.“⁶⁵

V roce 2006 byl chrámový sbor pozván Mons. Mgr. Pavlem Posádem do Litoměřic. Tohoto výletu se účastnili nejen členové sboru, ale i jejich rodinní příslušníci a také někteří členové zdejší farnosti. Tento výlet byl jednodenní, započatý zpěvem při mši svaté v Litoměřicích a pokračoval návštěvou Litoměřických kostelů. Tato akce byla zakončena pohoštěním v biskupském sídle.⁶⁶ Tímto rokem bylo zahájeno účinkování sboru při Křížové cestě Jaroslava Šlesingera (J. Šlesinger, jemnický sochař, byl umučen v uranových dolech, protože se přičil

⁵⁹ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru

⁶⁰ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 14

⁶¹ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 15

⁶² Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 16

⁶³ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 20

⁶⁴ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 21

⁶⁵ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 21

⁶⁶ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 25,26

komunistickému režimu. Na jeho památku vzpomenuli všichni jeho příbuzní a známí v kostele svatého Stanislava v Jemnici.).⁶⁷ Další významná pietní akce byla dne 14. 9. 2006, kdy sbor vystupoval při odhalení pamětní desky k památce 53 vyvražděných židů z Jemnice. Pamětní desku odhaloval i starosta Jemnice, Milan Havlíček. Sbor si pro tuto akci nastudoval píseň v hebrejštině: Shallom aleichem.⁶⁸ V tomto roce sbor navštěvovalo pravidelně 24 členů. (Bastlová B., Franková A., Králíková S., Kuchařová B., Hofbauerová M., Nováková S., Tesařová J., Šerková V., Findová M., Komendová M., Tesařová M., Jánská J., Malá M., Peřová M., Trachtová M., Hotařová Š., Hofbauer J., Brada S., Prokop J., Štrobl F., Brus J., Vyhnálek V., Finda M. a Řeřucha L.)⁶⁹

V roce 2007 mimo všechny stále opakující se akce sbor poprvé navštívil Polsko. Bylo to z iniciativy jednoho člena sboru, kdy se chrámový sbor spřátelil se sborem z Polska. Na jejich pozvání se jemnický chrámový sbor vypravil do Polska, kde společně s místním sborem (chór parafialny z Reszlu) strávili týden plný zpěvu, výletů a zábavy. Sbor na místo dojel po dlouhé 20-ti hodinové cestě, kde je uvítali zastupitelé města s uvítací večeří. Sbor byl ubytován v prostorách internátní školy, kde vzhledem k prázdninovému termínu pobytu bylo volno. Druhý den, bylo na programu seznámení dvou sborů a navázání bližších kontaktů. Sbory společně účinkovali na akcích města u příležitosti dnů města Reszela. Z tohoto výletu sbor přijel plný nadšení a s předsevzetím oplatit polskému sboru pozvání.⁷⁰

Dalším rokem 2008 sboru přibyla spousta dalších zajímavých akcí. Mimo to, že sbor obstarával a stále obstarává hudební vložku při mších svatých, tak také byl v tomto roce hostitelem sboru z Polska. Město Jemnice zaslalo polskému sboru oficiální pozvání v měsíci březnu. Na toto pozvání se chrámový sbor měl dostavit do Jemnice i se svým proboštem kostela sv. Petra a Pavla z Reszela, všichni zúčastnění se na něj moc těšili, ale bohužel zdravotní důvody mu to neumožnily a probošt z Reszela nakonec nedorazil. Jemnický chrámový sbor byl na tuto návštěvu sboru připraven, a proto na Polský sbor čekalo příjemné pohoštění a bohatý program, který připravil jemnický sbor ve spolupráci s tehdy paní Danou Šulkovou, dnes Danou Babišovou (kulturní pracovnice). Vrcholem pobytu polských přátel byl koncert pěveckých sborů, který se konal v neděli 20. července v kostele sv. Víta v Jemnici.

---

⁶⁷ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 26

⁶⁸ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 34

⁶⁹ Trachtová M.

⁷⁰ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 45,46,47

Na tomto koncertě mohli posluchači slyšet sbor z polského Reszelu, chrámový sbor a ženský komorní sbor z Jemnice.⁷¹

Dále se sbor účastnil koncertu k 90. výročí vzniku Samostatného Československa, který se konal dne 28. 10. 2008 v kulturním domě v Jemnici. Na tomto koncertě vystupoval společně i sbor ženský komorní pod vedením sbormistra Mgr. Bedřicha Bulína. Tento rok byl pro sbor velmi významný, protože sboru přibylo šest nových členů. (Jánský S., Kelblerová R., Třísková L., Skřivánková D., Laskošová Z., Kabelková M.)⁷²

Rok 2009 byl jako všechny předešlé zahájen tradičním Tříkrálovým koncertem v kulturním domě v Jemnici. Mezi významnější akce se počítá návštěva Českých Budějovic dne 21. 2. 2009, kde sbor vystoupil u příležitosti 5. výročí svěcení biskupského postu v Českých Budějovicích.⁷³ Dne 13. 6. sbor poprvé zavítal do Znojma- Hradiště, kde vystupoval na poutní slavnosti svatého Antonína na Hradišti svatého Hippolyta ve Znojmě. Dále ve dnech 9. -13. července sbor opět pořádal cestu do polského Reszelu. Druhý výlet do Polska byl už na přímé pozvání polského sboru. Toto setkání probíhalo obdobně jako prvé avšak s tím rozdílem, že sbory mezi sebou z předešlých setkání už měly užší vztah.⁷⁴

V roce 2010 byl sbor opět pozván do Znojma- Hradiště. V tomto roce se této akce zúčastnil i hudební skladatel Zdeněk Trnka a sbor si pro tuto příležitost nastudoval jeho skladbu: Do země se skrývá.⁷⁵ Jak už sbor zahájil v minulých letech, ani v tomto roce nechybělo setkání s přátelským sborem z Polska s tím rozdílem, že tentokrát přijela do Jemnice i část dalšího pěveckého sboru ze Svaté Lipky v Polsku. K této příležitosti sbory vystoupily v Jemnici a okolí.⁷⁶ Rok 2010 byl zakončen jako vždy cyklem vánočních koncertů, kde také zazněla všem známá Česká mše vánoční od Jakuba Jana Ryby.

Rok 2011 byl pro chrámový sbor neméně významný jako roky předešlé. Mezi větší akce sboru by patřil zájezd do Maďarska. Byla to jednodenní akce dne 14.5.2011. Sbor nejprve zpíval dopoledne v Rakouském městě Maria Loreto a poté se vydal do Maďarské Soproně, kde zpíval na tamějším zámku. Dále se sbor v tomto roce poprvé účastnil Noci kostelů (celorepubliková akce, kdy jsou otevřeny přes noc

---

⁷¹ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 58,59,60,61

⁷² Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 69

⁷³ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 74

⁷⁴ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 91

⁷⁵ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 110

⁷⁶ Trachtová M.: Kronika chrámového sboru, str. 114,115,116

kostely a probíhá tam nějaký program pro hosty). Tato akce probíhá každoročně poslední pátek v květnu. V roce 2011 to bylo dne 27.5., kdy sbor vystupoval společně s jemnickými hudebníky a žáky ZUŠ Moravské Budějovice. Již tradičně sbor 8.7.2011 odjel na návštěvu za Polskými přáteli do Reszlu, kde byl přivítán pohoštěním sborů z Reszlu a svaté Lipky. Zároveň při této akci nechyběla ani společná vystoupení těchto sborů.⁷⁷ Rok 2012 chrámový sbor započal, jak už tomu bylo v loňských letech, Tříkrálovým koncertem dne 7.1. Koncert probíhal v kulturním domě v Jemnici. Sbor pro tento koncert nacvičil Českou mši vánoční od Jakuba Jany Ryby. Na koncertě s chrámovým sborem vystupovali i žáci ZUŠ Dačice a ZUŠ Moravské Budějovice. Přesné nástrojové obsazení bylo následující: příčná flétna: Sabina Fischerová, 1.housle: Miroslav Tesař, Lucie Bártů, 2.housle: Michaela Hofbauerová, Gabriela Závodná, viola: Vít Dobrozenský, violoncello: Marek Stehlík, varhany: Markéta Doležalová a Jitka Jelínková.⁷⁸

Dnes má sbor tyto členy (Bulíčková L., Dobrozenská J., Hofbauerová M., Kelblerová R., Kuchařová B., Malá M., Peřová M., Pokorná A., Tesařová J., Tobolková D., Třísková L., Bastlová B., Findová M., Kelblerová M., Kabelková M., Laskošová Z., Lišková M., Lukšová M., Skřivánková D., Tesařová M., Trachtová M., Brada S., Engelmann R., Brus J., Finda M., Merzel J., Neshyba J., Vyhnálek V).⁷⁹ Se sborem pravidelně vystupuje i skupinka instrumentalistů složená z nadšenců a amatérských hráčů. (Hofbauerová M., Stehlík M., Tesař M., Dobrozenský V., Bastlová B. a Hofbauer J.). Chrámovému sboru poskytuje zázemí jemnická fara, kde také sbor pravidelně zkouší každý týden v pátek od 19.00 do 21.00 hodin, ale velmi často zkouší i během týdne dělenými zkouškami a před důležitými akcemi zkoušek také přibývá. V začátcích sbor pro sjednocení používal pouze smetanové šály, které potom vystřídal kompletní koncertní oblečení. Dámy měly černé dlouhé sukně s černo-bílými halenkami a muži černé vesty, vínové košile a černé kalhoty. V roce 2012 sbor obměnil halenky. Od tohoto roku mají ženy černé halenky s barevným potivkem vpředu. Nové koncertní desky sbor pořídil na podzim roku 2011 do vínové barvy.⁸⁰

Kuriozitou sboru je to, že od července roku 2010 má sbor i svůj vlastní znak. Chrámový sbor se soustřeďuje převážně na zpěv žalmů, litaní, hymnů a jiných

---

⁷⁷ Trachtová Marta

⁷⁸ Program koncertu

⁷⁹ Seznam členů sboru-Marta Trachtová

⁸⁰ Trachtová M.

skladeb pro potřeby bohoslužeb, ale nebojí se ani nácvičku skladeb známých autorů například G. F. Händel: Hallelujah, G. Verdi: Nabucco, Česká mše vánoční od Jakuba Jany Ryby nebo třeba Missa brevis od Zdeňka Lukáše. Sbor můžeme slyšet zpívat česky, latinsky, německy, italsky, ale třeba také i hebrejsky. Skladby jsou převážně ve čtyřhlasé úpravě a výjimkou jsou někdy i skladby pětihlasé.⁸¹

---

⁸¹ Trachtová M.

Závěr

Zpracování tohoto tématu nebylo úplně jednoduché, protože materiálů a podkladů pro moji práci nebylo příliš. Záznamy o hudebním životě v Jemnici v minulosti jsou jen velmi těžce k dohledání, avšak nějaké záznamy jsou, a proto jsem chtěla tyto informace shromáždit. Zdrojem pro mě byla nedávno vydaná kniha Dějiny Jemnice, kde jsem získala několik důležitých poznatků do mé práce, ale i jiné knihy. Dále jsem hodně vycházela z ústního podání místních pamětníků a členů zdejších hudebních těles. Velice mě potěšilo, s jakou ochotou a nadšením přistupovali obyvatelé k mé práci. Dosud ještě nikdo hudební život v Jemnici v této míře nezaznamenal. V budoucnu bych se chtěla i nadále věnovat a podílet hudebnímu životu v Jemnici.

Bibliografie

Prameny:

Trachtová, M.: Kronika chrámového sboru

Město Jemnice: Jemnické listy, květen 2002

Město Jemnice: Jemnické listy, duben 2005

Město Jemnice: Jemnické listy, duben 2007

Město Jemnice: Jemnické listy, červen 2009

Město Jemnice: Jemnické listy, březen 2011

Město Jemnice: Jemnické listy, červen 2011

Město Jemnice: Jemnické listy, prosinec 2011

Město Jemnice: Jemnické listy, duben 2008

Internetové stránky:<http://sites.google.com/site/jemnicefs>

Literatura:

Tříška, J. a kol.: Dějiny Jemnice, Jemnice 2010

Uhlíř, J.: Jemnice, MěNV v Jemnici 1997

Nováček, V.: Kamenná Panna, Město Jemnice 2000

Nekuda, V.: Moravskobudějovicko Jemnicko, Brno 1997

Smutný, B.: Kdo byl kdo na jihozápadní Moravě, městské muzeum Dačice 2000

Smolka, J a kol.: Malá encyklopedie hudby, supraphon Praha 1983

Černušák, G.: Dějiny evropské hudby, Panton 1974

Přílohy

Příloha č. 1

Jemnice- Náměstí Svobody

Příloha č.2

Jemnice- Náměstí Svobody

Příloha č.3

Jemnice- kostel sv. Jakuba

Příloha č.4

Jemnice- letecký pohled

Příloha č.5

Jemnice- židovský hřbitov

Příloha č.6

Jemnice- kostel sv. Stanislava

Příloha č. 7

Jemnice- zámek

Příloha č. 8

Jemnice- nám. Svobody - 35-60

1961

Jemnice- náměstí Svobody

Příloha č. 9

ZUŠ Jemnice

Příloha č.10

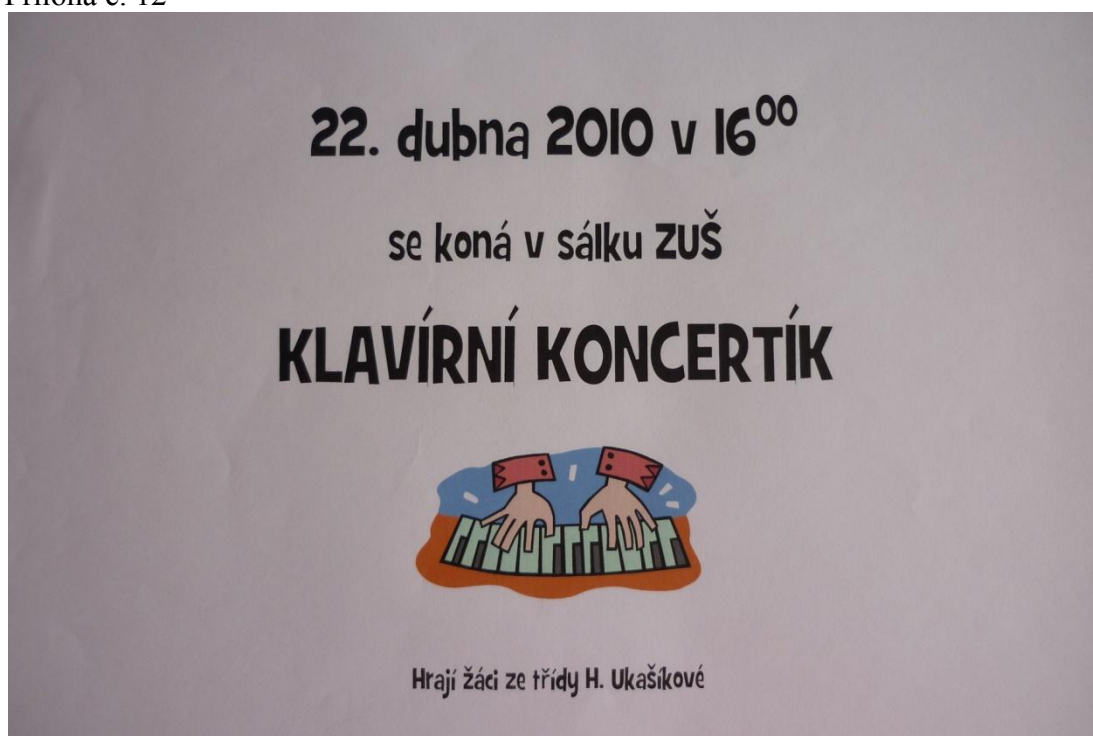
ZUŠ Jemnice- zámecká budova

Příloha č. 11

ZUŠ Jemnice

Příloha č. 12

ZUŠ Jemnice

Příloha č. 13

ZUŠ Jemnice

Příloha č. 14

ZUŠ Jemnice- dnešní místo ZUŠ

Příloha č. 15

Komorní ženský sbor

Příloha č. 16

Komorní ženský sbor

Příloha č. 17

Komorní ženský sbor

Příloha č. 18

Komorní ženský sbor

Příloha č. 19

Komorní ženský sbor

Příloha č. 20

Komorní ženský a Chrámový sbor